

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 226

гр. Перник, 26.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ

Членове: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Въззивно гражданско дело № 20241700500193 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 17 от ЗЗДН, във вр. чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С решение № 34/15.01.2024 г., постановено по гр. дело № 5220/2023 г. по описа на Районен съд – Перник, съдът е предоставил мерки за защита от домашно насилие в полза на пострадалия Д. И. Л., ЕГН *****, с адрес: ***, по повод актове на домашно насилие, упражнени върху него на 21.09.2023 г. и на 04.11.2023 г. от К. Б. Б., ЕГН *****, с адрес: ***, изразяващи се в следното:

- на 21.09.2023 г., около 18:30 часа, в ****, в района на ГПЧЕ „Симеон Радев“, К. Б. Б. нарекъл Д. И. Л. „кокорчо“, и посегнал да го удари с юмрук;

- на 04.11.2023 г. в ***, на паркинга пред вх. Г от бл.17, К. Б. Б. нарекъл Д. И. Л. „мръсна гнида“, закарал му се, че „ще го смачка“, допрял челото си закарнително в челото на Д. И. Л., блъскал го да отстъпи назад, посегнал да го удари с юмрук, но в последния момент се спрял и ударил автомобила на Д. И. Л., като:

С решението съдът е задължил К. Б. Б. да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на пострадалия Д. И. Л.. Забранява на К. Б. Б. да приближава на по-малко от 30 метра пострадалия - Д. И. Л., жилището находящо се на адрес: ****, както и местата за социални контакти и отдих, за срок от шест месеца, считано от влизане на решението в сила.

На основание чл.5, ал.4 от ЗЗДН, вр. § 30 от ПЗР към ЗИДЗЗДН съдът е наложил на К. Б. Б. „глоба“ в размер на 200.00 (двеста) лева. Със същото решение съдът се е произнесъл и относно разностите по делото.

В срока по чл. 17, ал. 1 от ЗЗДН е постъпила жалба от К. Б. Б., чрез адв. Г. Г., с която се обжалва решението като сочи, че същото е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. На първо място се излагат съображения, че районният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, като в свое разпореждане е указал на молителя да представи декларация за извършено насилие по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН. Сочи, че в преобладаващата съдебна практика се приема, че съдът няма право да указва на молителя да представя декларация съдържаща всички индивидуализиращи белези на насилнически актове, тъй като би нарушил своето безпристрастие и равенство на страните в процеса. Допълва, че декларацията по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН е доказателствено средство и пострадалият ако желае ще я представи. В подкрепа на своите виждания, въззивният жалбоподател сочи богата съдебна практика. На следващо място в жалбата се излагат оплаквания, че в процесния случай е била налице липса на обективно, безпристрастно и законосъобразно правораздаване, изразяващо се и в пренебрегване на изрични законови норми и правила, както и третиране на страните неравнопоставено, като се излагат съображения в тази насока. В продължение се навеждат твърдения, че решаващият съд не е обсъдил и преценил всички относими по делото доказателства относно релевантните за спора факти, като същият не е констатирал съществуващите между тях противоречия и не е изложил мотиви относно това кои доказателства е счел за достоверни и кои не. Противно на възприетото от районния съд, счита, че действията на молителя и неговата дъщеря говорят не за осъществени актове на домашно насилие, а за една добре планирана и съгласувана наказателна акция срещу К. Б.. Отбелязва се, че с Решение № 10735 от 21.06.2023 г., постановено по гр. дело № 768/2023 г.

по описа на СРС, родителските права по отношение на малолетното дете Мартин са предоставени за упражняване на майката, при която е определено местоживеенето на детето, а на бащата е определен режим на лични отношения с детето, като същият до навършване на 3 години на детето се осъществява в дома на майката (в гр. София) в нейно присъствие или на посочено от нея трето лице. Допълва, че след връщане на работа на майката Б. е виждал детето си не на посочения адрес, а в близост до адреса, където живеели родителите на майката на детето и в тяхно присъствие. С жалбата се излага хронология на предприети действия от страна на Г.а Л.а като се твърди, че се касае за явна злоупотреба с права, като молителят цели да прикрие собственото си непристойно поведение на процесиите дати, както и доверителят ни да бъде ограничен да вижда детето си, събирайки „доказателства“, че ответникът е „насилник“. Излагат се съждения относно това какво всъщност съставлява домашното насилие като институт на правото. Намира, че действията на Б., в разрез с възприетото от първоинстанционния съд, следва да бъдат разглеждани и преценявани именно в контекста на влошените лични отношения с бившата му съпруга и с нейните родители. Сочи, че между страните липсва диалогичност и разбирателство, като това натрупване на напрежение е довело до непремерената и несъобразена реакция и на двете страни па процесиите дати, в който смисъл за всички писмени и гласни доказателства, като не счита обаче, че същото съставлява домашно насилие по смисъла на чл. 2 ЗЗДН. С жалбата се прави анализ на свидетелските показания на разпитаните в хода на първоинстанционното производство свидетели. В продължение се твърди, че в доказателствена тежест на молителя, по арг. от чл. 154, ал. 1 от ГПК, е да установи твърдените актове на насилие, а от съвкупната преценка на доказателства по делото не може да се обоснове извод за извършването им така, както са описани в молбата за защита. Сочи, че недоказаните факти са неосъществени за съда факти, поради което и страната, която твърди фактите следва да понесе неблагоприятните последици - оставяне без уважение на молбата за защита по ЗЗДН. Излагат се твърдения, че съдебният акт почива единствено на предположения и догадки за осъществени актове на домашно насилие, като съдът въобще не е посочил в какво се изразяват те. В атакувания съдебен акт не са обсъдени в цялост и представените в първоинстанционното производство относими към предмета па делото

доказателства, досежно спорните факти и обстоятелства, както и всички доводи и възражения на страните, а други относими към предмета на делото доказателства и доказателствени искания въобще не са събрани и допуснати. Първоинстанционният съд не е приложил правилно закона, като по този начин е достигнал до погрешни и неправилни изводи, което от своя страна е довело до постановяване на неправилен съдебен акт. Въз основа на изложеното се моли съда да постанови Решение, с което да отмени изцяло Решение № 34 от 15.01.2024 г., постановено по гр. дело № 5220/2023 г., по описа на РС-Перник, IX състав, като неправилно и вместо него да постанови Решение, с което молбата за защита да бъде отхвърлена. Прави се искане за присъждане на сторените по делото разноски, включително адвокатско възнаграждение.

В законоустановения срок е постъпил отговор от насрещната страна Д. И. Л., чрез адв. В. В., с който се оспорва депозираната въззивна жалба и изложените в нея твърдения, като се иска същата да бъде оставена без уважение, а атакуваното решение да бъде потвърдено. В условията на евентуалност се моли за изменение на постановеното решение, като се иска по отношение на К. Б. да бъде наложена друга мярка за защита, а именно същият да бъде задължен да посещава специализирани програми за преодоляване на агресията и справяне с гнева за период от шест месеца поне веднъж седмично. Твърди се, че от събраните по делото доказателства – свидетелските показания на Оля Митова и Г.а Л.а, е установено по несъмнен начин, че К. Б. е извършил определени действия /замахнал е с ръка пред лицето на Д. Л. и е започнал да го обижда/. С отговора е направен подробен анализ на дадените свидетелски показания от страна на Г.а Л.а, като се твърди, че от тях се установяват и други действия, извършени от Б. насочени срещу Д. Л.. В продължение се излагат подробни аргументи, въз основа на които се твърди, че общата мярка за защита е абсолютно задължителна в настоящото производство, като се прави искане до съда по отношение на Б. да бъдат наложени едновременно мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1, т.3 и т. 6 от ЗЗДН.

С определение № 253 от 22.01.2024 г., Районен съд – гр. Перник е образувал производство за изменение на решение № 34 от 15.01.2024 г., постановено по гр. д. № 05220/2023 г. по описа на ПРС, в частта му, в която съдът се е произнесъл по направените от страните разноски. С определението съдът е оставил без разглеждане молба рег. № 1436 от 22.01.2024 г., подадена

от К. Б. Б. чрез адв. Г., в частта, в която се иска съда да извърши тълкуване на наложената с решението мярка по чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗДН.

В законоустановения срок е постъпила частна жалба от К. Б. Б., чрез адв. Г. Г., с която се атакува постановеното определение, като се сочи, че същото е неправилно и се излагат аргументи в тази насока. Твърди се, че съдът е забранил на К. Б. Б. да приближава на по-малко от 30 метра пострадалия - Д. И. Л. - жилището находящо се на адрес: ****, както и местата за социални контакти и отдих, но тези места не били конкретизирани, с оглед на което не може да се изведе действителната воля на съда, обективизирана в диспозитива на решението. Допълва, че на тълкуване подлежат влезлите в сила, но неизпълнени решения, приравнените на тях определения, както и актове, които подлежат на предварително/незабавно изпълнение. По изложените съображения се моли съда да отмени атакуваното определение, в частта, с която решаващият съд е оставил без уважение молбата, с която се иска тълкуване на наложената с решението, респективно заповедта за защита мярка по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗДН.

По депозираната частна жалба не е постъпил отговор от насрещната страна.

С определение № 455 от 02.02.2024 г., районният съд е оставил без уважение искането на ответника К. Б. Б. за изменение на решение № 34 от 15.01.2024 г., постановено по гр.д. № 05220/2023 г. на ПРС, в частта за разноските.

В законоустановения срок е постъпила частна жалба от К. Б. Б., чрез адв. Г. Г., с която се излагат съображения за неправилност на постановеното определение. Сочи се, че в съдебно заседание пред първата инстанция Б. е направил възражение за прекомерност на претендираните от ответната страна разноски. На следващо място се отбелязва, че по делото не са били ангажирани доказателства за реално сторени и заплатени разноски за адвокатско възнаграждение. Допълва, че единствено по делото е представен списък за разноски по чл. 80 от ГПК, който обаче не представлява доказателство за сторени такива. Отново се излагат съждения, че присъденото адвокатско възнаграждение е прекомерно високо с оглед фактическата и правна сложност на делото. Въз основа на горното се моли съда за отмяна на атакуваното определение, като се отхвърлят исканите от молителя разноски.

В условията на евентуалност се прави искане за намаляване на размера на претендираните разноси.

В срок по подадената частна жалба е депозирано становище от Д. И. Л., чрез адв. В. В., с което се сочи, че същата е неоснователна. Намира, че размера на присъденото обезщетение е съобразен с Наредба № 1 от 2004 г.

При извършената служебна проверка, съдът установява, че жалбите са допустими и отговарят на изискванията на чл. 260 и чл. 261 от ГПК, подадени са срещу актове подлежащи на обжалване, в законоустановения срок и от страна, която има правен интерес от обжалването.

В жалбите и отговорите към тях страните не са се позовали и не са направили обосновано и конкретно оплакване за допуснати от първата инстанция нарушения, изразяващо се в неизготвен, непълнен или неточен доклад, неразпределена доказателствена тежест и недаване на указания по реда на чл. 146, ал. 2 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно, тъй като за допуснати от първата инстанция процесуални нарушения във връзка с доклада на делото въззивният съд не следи служебно – чл. 269, изр. 2 ГПК /т. 1 и т. 2 от ТР № 1 от 9.12.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

Относно направеното с въззивната жалба доказателствено искане за повторен разпит на свидетелите И. Д. и Б. Б., настоящият въззивен състав счита, че същото се явява неоснователно и следва да остане без уважение доколкото не са налице предпоставките за сочене на ново обстоятелство, нито на ново доказателство за него, нито на допуснато от първоинстанционния съд процесуално нарушение, поради което и не са налице предпоставките на чл. 266, ал. 2 и ал. 3 ГПК.

Досежно направеното доказателствено искане от страна на въззивния жалбоподател да бъде изискана информация от Националния телефон 112, дали на 04.11.2023 г. е подаден сигнал до тях от телефонен номер 0885371823, в колко часа е подаден, от кого е подаден, какво е съдържанието на сигнала и отговора на службите (служителят, приел сигнала) - доказателствено средство по смисъла на чл. 13 ЗЗДН и чл. 17 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112, настоящата инстанция намира същото за относимо и необходимо с оглед изясняване на цялостната фактическа обстановка, поради което следва да бъде уважено.

Относно направеното доказателствено искане от страна на въззивния жалбоподател да бъдат изискани копия от материалите по УРИ 379600-14177/17.11.2023 г. по описа па 02 РУ ОДМВР гр. Перник, съдът намери същото за основателно, с оглед на което същото следва да бъде уважено.

Относно представените с въззивната жалба и отговора към нея доказателства, съдът намира същите за относими към настоящия спор и следва да ги приложи по делото.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на определението.

УКАЗВА на страните, че мотивите на настоящото определение имат характер на окончателен доклад на жалбата и отговора по реда на чл. 268, ал. 1 от ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на въззивния жалбоподател за повторен разпит на свидетелите Ивайло Добрев и Божидар Б..

ДА СЕ ИЗИСКА по служебен път информация от Националния телефон 112, дали на 04.11.2023 г. е подаден сигнал до тях от телефонен номер ***, в колко часа е подаден, от кого е подаден, какво е съдържанието на сигнала и отговора на службите (служителят, приел сигнала).

ДА СЕ ИЗИСКАТ по служебен път копия от материалите по УРИ 379600-14177/17.11.2023 г. по описа па 02 РУ ОДМВР гр. Перник.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото представените с въззивната жалба и с отговора на въззивната жалба писмени доказателства.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 10.04.2024 г. от 11,00 часа, за когато да се призват страните, като им се връчи препис от настоящото определение, а на жалбоподателя – препис от отговора на въззивната жалба.

Съдът **УКАЗВА** на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщил по делото или на който веднъж им е връчено

съобщение, че са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

Съдът **ПРЕДУПРЕЖДАВА** страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него доклад по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____